



UOHSX00166TW

Č.j. UOHS-R163, 189-193/2008/01-3245/2009/310/ADr

V Brně dne 16. března 2009

V řízení o odvoláních, která proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S 222A/06-13997/2008/850 ze dne 16. 7. 2008 ve věci vrácení přeplatku na pokutě vzniklého na základě rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 22/2007 ze dne 25. 6. 2008, podali účastníci řízení: **a) Toshiba Corporation**, se sídlem 1-1, Shibaura 1-chome, Monato-ku, Tokyo 105-8001, Japonsko, právně zastoupená JUDr. Ivo Jandou, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, Na Příkopě 8, **b) Siemens AG**, se sídlem Wittelsbacherplatz 2, D-80333, Munich, Spolková republika Německo, právně zastoupená JUDr. Martinem Nedelkou, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, nám. Republiky 1a, **c) Siemens Aktiengesellschaft Österreich**, se sídlem Siemensstrasse 92, A-1210, Wien, Rakouská republika, právně zastoupená JUDr. Martinem Nedelkou, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, nám. Republiky 1a, **d) VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co KEG**, se sídlem Penzinger Strasse 76, A-1141, Wien, Rakouská republika, právně zastoupená JUDr. Martinem Nedelkou, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, nám. Republiky 1a, **e) Siemens Transmission and Distribution Limited**, se sídlem Siemens House, Bracknell, Berkshire RG12 8FZ, Velká Británie, právně zastoupená JUDr. Martinem Nedelkou, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, nám. Republiky 1a, **f) Nuova Magrini Galileo S.p.A.**, se sídlem Via Circonvallazione Est, 1, 24040, Stezzano (BG), Itálie, právně zastoupená JUDr. Martinem Nedelkou, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, nám. Republiky 1a, jsem podle § 50 odst. 1, 2 a 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, na návrh rozkladové komise

rozhodl takto:

Podaná odvolání **z a m í t á m** a rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 222A/06-13997/2008/850 ze dne 16. 7. 2008 **p o t v r z u j i**.

Odůvodnění:

I. Průběh správního řízení a řízení před Krajským soudem v Brně

1. Rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. R 059-070, 075-078/2007/01-08115/2007/310 ze dne 26. 4. 2007 (dále též „rozhodnutí předsedy“), kterým bylo změněno rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „Úřad“) č.j. S 222/06-3113/2007/710 ze dne 9. 2. 2007, byla mimo jiné a) společnosti **Toshiba Corporation**, se sídlem 1-1, Shibaura 1 – chome, Monato-ku, Tokyo 105-8001, Japonsko (dále též „Toshiba“) uložena pokuta ve výši 70.762.000,- Kč, b) společnosti **Siemens AG**¹, se sídlem Wittelsbacherplatz 2, D-80333, Munich, Spolková republika Německo, uložena pokuta ve výši **107.248.000,- Kč**, c) společnosti **Siemens Aktiengesellschaft Österreich**, se sídlem Siemensstrasse 92, A-1210, Wien, Rakouská republika, uložena pokuta ve výši **88.816.000,- Kč**, d) společnosti **VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co KEG**, se sídlem Penzinger Strasse 76, A-1141, Wien, Rakouská republika, uložena pokuta ve výši **44.408.000,- Kč**, e) společnosti **Siemens Transmission and Distribution Limited**, se sídlem Siemens House, Bracknell, Berkshire RG12 8FZ, Velká Británie, uložena pokuta ve výši **44.408.000,- Kč**, f) společnosti **Nuova Magrini Galileo S.p.A.**, se sídlem Via Circonvallazione Est, 1, 24040, Stezzano (BG), Itálie, uložena pokuta ve výši **44.408.000,- Kč**, za porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o ochraně hospodářské soutěže“).
2. Společnost Toshiba a společnosti skupiny Siemens, jakož i ostatní účastníci správního řízení sp. zn. S 222/06, napadli rozhodnutí předsedy žalobami u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“). Dne 25. 6. 2008 vydal krajský soud rozsudek sp. zn. 62 Ca 22/2007, kterým zrušil rozhodnutí předsedy a věc vrátil k dalšímu řízení. Uvedený rozsudek byl Úřadu doručen dne 7. 7. 2008.

II. Napadené rozhodnutí a odvolání proti němu

3. Právní mocí rozsudku krajského soudu, tj. ke dni 7. 7. 2008, vznikl účastníkům správního řízení sp. zn. S 222/06 daňový přeplatek ve smyslu § 64 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZSDP“). Vzniklý přeplatek byl Úřad podle § 64 odst. 6 ZSDP povinen vrátit účastníkům řízení do patnácti dnů ode dne nabytí právní moci rozsudku krajského soudu, tedy do 22. 7. 2008.
4. Dne 16. 7. 2008 vydal Úřad rozhodnutí č. j. S 222A/06-13997/2008/850 (dále též „napadené rozhodnutí“) o vrácení částek tvořících přeplatek na pokutě účastníkům správního řízení sp. zn. S 222/06. Tento přeplatek činil u společnosti Toshiba 70.762.000,- Kč, u společnosti Siemens AG 107.248.000,- Kč, u společnosti Siemens Aktiengesellschaft Österreich 88.816.000,- Kč, u společnosti VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co KEG 44.408.000,- Kč, u společnosti Siemens Transmission and Distribution Limited

¹ Účastníci řízení uvedeni pod písmenem b) až f) bodu 1. odůvodnění tohoto rozhodnutí budou dále též společně označeni jako „společnosti skupiny Siemens“.

44.408.000,- Kč, a u společnosti Nuova Magrini Galileo S.p.A. 44.408.000,- Kč. Uvedené částky byly odepsány z účtu Úřadu ve prospěch účtu společnosti Toshiba a společností skupiny Siemens dne 21. 7. 2008.

5. Dne 19. 8. 2008 podaly společnosti skupiny Siemens odvolání proti napadenému rozhodnutí a dne 22. 8. 2008 podala rovněž společnost Toshiba odvolání proti napadenému rozhodnutí. Všechna odvolání byla podána v zákonné třicetidenní lhůtě.
6. Ostatní účastníci správního řízení sp. zn. S 222/06 dotčení napadeným rozhodnutím proti tomuto rozhodnutí ve stanovené lhůtě odvolání nepodali; vůči těmto účastníkům tedy napadené rozhodnutí marným uplynutím lhůty pro podání odvolání v souladu s § 73 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), nabylo právní moci.

Odvolání společností skupiny Siemens

7. Společnosti skupiny Siemens ve svých odvoláních, která jsou obsahově totožná, uvádějí, že uložená pokuta, kterou zaplatily, se okamžikem zrušení rozhodnutí předsedy stala přeplatkem na pokutě ve smyslu § 64 odst. 1 ZSDP. Dle § 64 odst. 6 ZSDP proto vznikla Úřadu povinnost přeplatek vrátit bez žádosti do patnácti dnů, a vrátí-li jej po stanovené lhůtě, je povinen zaplatit daňovému dlužníkovi úrok z přeplatku. Běhu lhůty pro vrácení přeplatku, vznikl-li zaviněním správce daně, počne dne následujícím po původní lhůtě splatnosti daně. V rozhodnutí předsedy byla dle společností skupiny Siemens stanovena splatnost pokuty na 13. 8. 2007, z čehož tito odvolatelé dovozují, že lhůta pro vrácení přeplatku začala běžet dne 14. 8. 2007.
8. Odvolatelé dále zmiňují rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 140/2005-55 ze dne 31. 7. 2007, který se zabývá termínem *zavinění správce daně*, jež je rozhodné pro povinnost platit úrok z přeplatku na dani.
9. V petitu odvolání společností skupiny Siemens shodně navrhují, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil, tak že se odvolatelům vrací kromě pokuty i úrok z pokuty ve výši 16,75 % za období od 14. 8. 2007 do dne, kdy došlo odepsání pokuty z účtu Úřadu za účelem jejího vrácení těmto odvolatelům.

Odvolání společnosti Toshiba

10. Společnost Toshiba ve svém odvolání uvedla, že zákonná lhůta k vrácení přeplatku činí podle § 64 odst. 6 ZSDP patnáct dnů a počíná běžet dnem následujícím po původní lhůtě splatnosti přeplatku, která byla stanovena na den 31. 7. 2007. Podle účastníka řízení tak, počínaje dnem 16. 8. 2007, vznikla Úřadu povinnost platit zákonný úrok z přeplatku (ze zaplacené pokuty). Společnost Toshiba má za to, že zákonné podmínky pro vznik nároku na úroky z přeplatku jsou splněny – přeplatek na pokutě vznikl, podle ní, zaviněním Úřadu. Ve svém odvolání Toshiba poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 140/2005-55 ze dne 31. 7. 2007, kde je vyložen pojen zavinění správce daně. Na podporu svých tvrzení odkazuje společnost Toshiba i na rozhodnutí předsedy

R 052/2007/01-07315/2008/310-Rá ze dne 21. 4. 2008, ve kterém byly účastníku řízení přiznány úroky z přeplatku na pokutě.

III. Přezkum napadeného rozhodnutí

11. Podle § 50 odst. 3 ZSDP jsem odvoláním napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu požadovaném v odvolání, přičemž jsem však nebyl vázán návrhy odvolatelů. Na základě svých zjištění jsem dospěl k závěrům, jež jsou uvedeny v následujících částech odůvodnění.
12. Po posouzení napadeného rozhodnutí, k němuž jsem povolán dle § 50 odst. 2 ZSDP, jsem dospěl k závěru, že z níže uvedených důvodů je nutné odvolání společnosti Toshiba a společností skupiny Siemens zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.
13. Důkladně jsem se zabýval celkovým posouzením předmětné věci i námitkami účastníků řízení obsaženými v podaných odvoláních, přičemž jsem primárně zkoumal konkrétní okolnosti vrácení přeplatku na dani, resp. v tomto případě na pokutě podle § 64 odst. 6 ZSDP, zejména zda byl Úřad v prodlení s vrácením přeplatku na pokutě společnosti Toshiba, resp. společností skupiny Siemens, jakož i to, zda jsou naplněny znaky zavinění správce daně ve smyslu § 64 odst. 6 ZSDP.

IV. Námitka prodlení s vrácením přeplatku

14. Daňovým přeplatkem je dle § 64 odst. 1 ZSDP částka plateb převyšující splatnou daň včetně příslušenství daně. Přeplatek pak vzniká např. v situaci, kdy bylo na splatnou daň zapláceno více, než kolik činila daňová povinnost. V předmětném případě byla na základě pravomocného rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. R 059-070, 075-078/2007/01-08115/2007/310 ze dne 26. 4. 2007 společností Toshiba uhrazena pokuta ve výši 70.762.000,- Kč a společnostmi skupiny Siemens uhrazeny pokuty v souhrnné výši 329.288.000,- Kč. Právní mocí rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 22/2007, tedy dnem 7. 7. 2008, nabyly výše uvedené platby v podstatě charakteru daňového přeplatku, přičemž Úřadu, jako správci daně vznikla v souladu s § 64 odst. 6 ZSDP povinnost vrátit tyto přeplatky účastníkům řízení ve lhůtě 15 dnů. Dnem rozhodným pro počátek běhu této lhůty se stal den nabytí právní moci výše uvedeného rozsudku krajského soudu, resp. podle § 14 odst. 6 ZSDP se lhůta počala počítat od následujícího dne, tj. ode dne 8. 7. 2008. Námitka účastníků řízení, že zákonná 15 denní lhůta k vrácení přeplatku na dani podle § 64 odst. 6 ZSDP počala běžet dříve a nikoliv dne 8. 7. 2008, tak není důvodná.
15. Do okamžiku právní moci shora uvedeného rozsudku krajského soudu měly **platby účastníků řízení charakter pokuty řádně vybrané** Úřadem v rámci plnění jeho povinností vyplývajících z § 2 zákona č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ve znění pozdějších předpisů, a ze zákona o ochraně hospodářské soutěže, v souvislosti s vytvářením podmínek pro podporu a ochranu hospodářské soutěže. Úřad tudíž nezadržoval peněžní prostředky odvolatelů bez právního důvodu.

16. Na základě výpisu z účtu Úřadu jsem zjistil, že předmětné částky byly z účtu Úřadu odepsány dne 21. 7. 2008, přičemž uvedená patnáctidenní lhůta určená k vrácení přeplatku na pokutě uplynula až dnem 22. 7. 2008. K vrácení pokut tak došlo v zákonné lhůtě, společnosti Toshiba, resp. společností skupiny Siemens proto nevznikl nárok na úrok ze zaplacené pokuty.
17. Mám za to, že aplikace § 64 odst. 6 ZSDP tak, jak navrhují účastníci řízení, tedy způsobem, který by zavazoval Úřad přiznávat účastníkům řízení v případě, že jeho rozhodnutí bylo zrušeno soudem, úroky ze zaplacených pokut ode dne jejich zaplacení do dne jejich odepsání z účtu Úřadu, a to ve výši, kterou § 64 odst. 6 stanoví (v předmětném případě ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o čtrnáct procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí) by zcela ochromila fungování Úřadu jako ústředního orgánu státní správy povoláného zákonem k ochraně nenarušeného fungování hospodářské soutěže. Podotýkám, že pokuty ukládané Úřadem za soutěžní delikty by měly plnit jednak funkci preventivní, tak aby od podobného jednání do budoucna odradily sankcionovaného i ostatní soutěžitele, jakož i funkci represivní, měly by být tedy svou výší přiměřené závažnosti protisoutěžního jednání. Tyto funkce však pokuty mohou plnit pouze tehdy, jestliže jsou natolik významné, že se případným porušitelům soutěžních pravidel jejich jednání nevyplatí.
18. V případě, kdyby Úřad musel dopředu kalkulovat s tím, že bude muset účastníkům řízení případně vracet úroky z pokuty, nadto za dobu, jejíž délku není schopen ovlivnit, přičemž soudní přezkum správních rozhodnutí Úřadu je na základě mých zkušeností záležitostí spíše dlouhodobou, byl by Úřad nucen výrazně snížit výši ukládaných pokut, tak aby byl v rámci schváleného rozpočtu schopen tyto své povinnosti plnit. To vše navíc za situace, kdy v případě zrušených rozhodnutí Úřadu krajským soudem rozhodně nelze hovořit o jeho nekvalitní rozhodovací činnosti. Z pohledu delšího časového období totiž docházím k zjištění, že v případech, kdy rozsudky krajského soudu jsou rušena rozhodnutí Úřadu, často dochází k tomu, že tyto rozsudky krajského soudu jsou posléze rušeny Nejvyšším správním soudem, který dává za pravdu Úřadu.
19. Navíc, pokud by mělo platit výše uvedené o nutnosti platit úrok z prodlení, tato situace by mohla paradoxně vést samotné účastníky řízení k případnému natahování přezkumného soudního řízení správního, neboť by to pro ně znamenalo zhodnocení prostředků ve formě sankčního úroku, který mnohonásobně převyšuje běžně nabízené úroky z vkladů u komerčních bank.
20. K povaze a smyslu ustanovení § 64 odst. 6 ZSDP, ze kterého všichni odvolatelé dovozují svůj údajný nárok na úrok z pokuty, je třeba ještě dodat, že uvedené ustanovení má chránit daňového dlužníka před situací, kdy správce daně zadržuje neoprávněně přeplatek na dani. Ustanovení tak má de facto sankční povahu vůči správci daně, který nevrátí přeplatek v zákonem stanovené lhůtě. Předmětné ustanovení tak míří na situace, kdy správce daně nechce vrátit přeplatek na dani, který daňovému dlužníku po právu náleží; jde tedy o případy, kdy správce daně vědomě, bez zákonného důvodu zadržuje přeplatek na dani. Ve věci vedené shora však nejde o případ, kdy by Úřad nechtěl vrátit přeplatek, ač k tomu byl povinen. Opakovně zdůrazňuji, že částku vybranou na pokutě Úřad vrátil ve lhůtě 15-ti dní ode dne právní moci rozsudku krajského soudu, kterým bylo zrušeno rozhodnutí předsedy

Úřadu. Dříve, před nabytím právní moci rozsudku krajského soudu, tuto povinnost Úřad neměl, ba naopak byl povinen pokutu vybrat, případně i vymáhat. Úřad tedy objektivně nemohl vrátit pokutu dříve, než nabyl předmětný rozsudek krajského soudu právní moci, neboť by takovým postupem porušil zákon, jelikož Úřad je povinen vymáhat pravomocně uložené pokuty.

21. Proto nemohu přijmout argumentaci shora uvedených odvolatelů, neboť ta by ve svém důsledku znamenala, že Úřad bude v prodlení vždy, bez ohledu na to, zda přeplatek vrátí, jakmile mu dojde zrušující rozsudek krajského soud či nikoliv, a tím pádem by byl vždy povinen platit sankční úrok. Jsem přesvědčen, že úrok z prodlení má své místo v případě, že správce daně zadržuje peněžní prostředky daňového dlužníka neoprávněně, bez právního důvodu. Naopak je-li přeplatek na dani vrácen v zákonem stanovené 15-denní lhůtě, úvahy o sankčním úroku nejsou logické a na místě.
22. Současně však nikterak nezpochybnuji případný nárok účastníků řízení na úrok ze zaplacené pokuty, pokud by nebyla vrácena ve lhůtě 15-ti dní od právní moci rozsudku krajského soudu. V daném případě však k prodlení nedošlo (přeplatek na pokutě byl z účtu Úřadu odepsán dne 21. 7. 2008, tedy ve lhůtě 15-ti dní od právní moci předmětného rozsudku krajského soudu, což potvrzuje i společnost Toshiba ve svém odvolání), proto nevznikl žádnému z odvolatelů nárok na úrok z pokuty.
23. Znovu zdůrazňuji, že v případě zahájení a vedení správního řízení s účastníky řízení, jakož i následného vydání rozhodnutí o uložení pokuty za protisoutěžní jednání účastníků řízení, se v žádném případě nejednalo ze strany Úřadu o svévolné či šikanózní jednání, nýbrž o výkon práva uplatňováním prostředků, jež jsou mu zákonem o ochraně hospodářské soutěže výslovně svěřeny a způsobem zcela v souladu se zákonem. Nepovažuji proto za důvodné, aby Úřad byl takto nepřiměřeně sankcionován za jednání, které navíc nepovažuji za jeho pochybení, ale za zcela legitimní výkon práva.
24. S ohledem na zjištěné skutečnosti se tedy plně ztotožňuji se závěry správního orgánu prvního stupně, že Úřad nebyl v prodlení s vrácením přeplatku na dani (pokutě) účastníkům řízení a tudíž společnost Toshiba, resp. společnosti skupiny Siemens nemají nárok na úrok z pokuty.
25. K námitce společnosti Toshiba považuji za potřebné se vyjádřit k i rozhodnutí předsedy Úřadu R 052/2007/01-07315/2008/310-Rá ze dne 21. 4. 2008. V daném případě byly účastníku řízení přiznány i úroky z prodlení ze zaplacené pokuty, neboť správce daně vrátil přeplatek na pokutě až po zákonem stanovené 15-denní lhůtě, tedy octl se v prodlení. Považuji však za podstatné podtrhnout skutečnost, že ve zmíněném rozhodnutí bylo konstatováno, že lhůta pro vrácení přeplatku na pokutě počala běžet až po právní moci rozsudku krajského soudu, který zrušil předchozí meritorní rozhodnutí předsedy Úřadu. Shrnuji proto, že správní orgán prvního stupně ve věci posouzení případného nároku odvolatelů na úrok z přeplatku postupoval v souladu s konstantní rozhodovací praxí Úřadu. Ve věci odvolatelů nedošlo k prodlení s vrácením přeplatku na pokutě, proto úvahy o nároku na úrok z prodlení nejsou na místě.

V. Námitka zavinění správce daně

26. Nad rámec výše uvedeného považuji za nutné vyjádřit se k judikatuře, kterou odvolatelé uvádějí na podporu svých tvrzení, že Úřad jako správce daně zavinil vznik přeplatku na pokutě a byl povinen vrátit tuto pokutu, jakož i úroky z ní, a to ode dne zaplacení pokuty do dne faktického odepsání pokuty z účtu Úřadu. S tímto názorem totiž nemohu z níže uvedených důvodů souhlasit, naopak, plně se ztotožňuji se závěrem správního orgánu prvního stupně, že pokuta byla účastníkům řízení vrácena v zákonem stanovené lhůtě, a proto jim nenáleží nárok na úrok z přeplatku na pokutě.
27. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 7 Afs 140/2005-55 konstatoval, že jestliže odvolací správní orgán vydá rozhodnutí, přičemž toto „...*vykonatelné rozhodnutí bude později zcela zrušeno nebo změněno ve prospěch daňového dlužníka, v tomto případě nelze dospět k jinému právnímu závěru než tomu, že vznik tohoto přeplatku zapříčinil, resp. za použití terminologie daňového řádu zavinil, právě správce daně.*“
28. Soud tedy ve výše uvedeném případě judikoval, že zavinění vzniku přeplatku správcem daně zakládá vznik nároku daňového subjektu na zaplacení úroku z přeplatku na dani. Zároveň je však zdůrazňován fakt, že správce daně v posuzovaném případě změnil své rozhodnutí **po věcné stránce ve prospěch** daňového subjektu, bez ohledu na to, zda tak učinil k odvolání daňového subjektu nebo proto, že byl vázán právním názorem soudu.
29. V této souvislosti musím podotknout, že ne každé zrušení rozhodnutí státního orgánu soudem lze považovat za pochybení tohoto orgánu resp. za zavinění ve smyslu § 64 odst. 6 ZSDP. Přes výše uvedené závěry Nejvyššího správního soudu se domnívám, že věc, která je v tomto případě předmětem mého přezkumu, se od situace, kterou posuzoval soud značně liší, právě díky odlišnému charakteru řízení vedených Úřadem, neboť uvedená judikatura se týká výhradně řízení daňového.
30. V souvislosti s problematikou zavinění vzniku přeplatku ze strany správce daně tedy považuji za nezbytné zdůraznit, že aplikování příslušných ustanovení ZSDP, a to nejen pokud jde o jeho § 64 odst. 6, na činnost Úřadu při ukládání pokut, je poněkud problematické, vzhledem k specifickému charakteru této činnosti a zjevným odlišnostem od klasického daňového řízení, pro účely kterého byl zákon koncipován především. Obě tyto právní oblasti, tedy daňová a soutěžní, se vzájemně velmi liší v celé řadě aspektů. Primárním cílem daňového řízení je stanovení a vybrání daně tak, aby nebyly zkráceny daňové příjmy. V případě řízení ve věcech soutěžních je tímto cílem účinná ochrana hospodářské soutěže. Zatímco tedy daň, resp. veškeré povinné, zákonem určené platby do zákonem specifikovaných rozpočtů, jež jsou zahrnovány pod legislativní zkratku „daň“ vyjádřenou v § 1 odst. 1 ZSDP (daně, poplatky, odvody, zálohy na tyto příjmy a odvody za porušení rozpočtové kázně, které jsou příjmem státního rozpočtu, územních rozpočtů či státních fondů nebo Národního fondu) je hlavním předmětem daňového řízení, pokuta uložená ve správním řízení ve věcech soutěžních je pouze jedním z možných nástrojů prosazování soutěžního práva.
31. Odborná literatura specifikuje ukládání a případného vracení pokut udělených správním orgánem fyzickým či právnickým osobám nezohledňuje a ani judikatura správních soudů

neposkytuje dostatečné vodítko pro postup Úřadu v takovýchto případech. Dá se říci, že jediným návodem, který byl v této souvislosti poskytnut je rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 113/2004-46 ze dne 20. 1. 2006, který ve svých důsledcích naznačuje, že pokuty ukládané za protiprávní jednání jiné než daňové povahy (v daném konkrétním případě ukládané Policií ČR v blokovém řízení) nejsou podřaditelné pod pojem daň ve smyslu § 1 odst. 1 ZSDP a tudíž ani § 64 odst. 4 nebo 6 ZSDP vůči nim nelze vůbec aplikovat.

32. V této souvislosti pak uvádím, že postup Úřadu, kdy vracel přeplatek na pokutě, opíraje se o § 64 odst. 6 ZSDP, lze považovat de facto za analogický postup podle § 64 odst. 6 ZSDP, neboť zákon o ochraně hospodářské soutěže, ani správní řád, neobsahují, přesný návod, jak postupovat zruší-li soud pravomocné rozhodnutí správního orgánu, na základě kterého již byla zaplacená uložená pokuta. Ustanovení § 64 odst. 6 ZSDP, ačkoliv se týká daňového řízení, jak ostatně vyplývá i z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu, je svým obsahem nejbližší řešené problematice. Užití ustanovení jiného právního předpisu cestou analogie zákona, je podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu přípustné, nevede-li takový výklad k újmě účastníka řízení (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008 ve věci *RWE Transgas, a.s.*). Pokud by totiž nebylo připuštěno přiměřené užití § 64 ZSDP odst. 6 pro daný případ, znamenalo by to vlastně nemožnost vůbec vrátit zaplacenou pokutu, za situace kdy předmětné pravomocné správní rozhodnutí bylo posléze zrušeno správním soudem.
33. Vzhledem k výše uvedenému se tedy domnívám, že správní orgán prvního stupně postupoval a rozhodl správně a v souladu se zákonem, když nepřiznal odvolatelům úrok z přeplatku na pokutě. Uzavírám, že společnost Toshiba, ani společnosti skupiny Siemens nemají nárok na úrok z přeplatku na pokutě, neboť pokuta jim byla řádně vrácena v zákonné patnáctidenní lhůtě.

VI. Závěr

34. Na základě návrhu rozkladové komise a po přezkoumání napadeného rozhodnutí, jakož i jemu předcházejícího řízení v celém rozsahu i nad rámec uplatněných námitek, jsem ze všech shora uvedených důvodů rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí **se nelze** podle ustanovení § 50 odst. 8 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, **dále odvolat**.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Toto rozhodnutí obdrží:

1. právní zástupce společnosti **Toshiba Corporation**

JUDr. Ivo Janda Ph.D., advokát

AK White & Case

Na Příkopě 8

110 00 Praha 1

2. právní zástupce společnosti **Siemens AG**

JUDr. Martin Nedelka, Ph.D., advokát

AK Schönherr v. o. s. (dříve Gleiss Lutz v.o.s.)

nám. Republiky 1a

110 00 Praha 1

3. právní zástupce společnosti **Siemens Aktiengesellschaft Österreich**

JUDr. Martin Nedelka, Ph.D., advokát

AK Schönherr v. o. s. (dříve Gleiss Lutz v.o.s.)

nám. Republiky 1a

110 00 Praha 1

4. právní zástupce společnosti **VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co KEG**

JUDr. Martin Nedelka, Ph.D., advokát

AK Schönherr v. o. s. (dříve Gleiss Lutz v.o.s.)

nám. Republiky 1a

110 00 Praha 1

5. právní zástupce společnosti **Siemens Transmission and Distribution Limited**

JUDr. Martin Nedelka, Ph.D., advokát

AK Schönherr v. o. s. (dříve Gleiss Lutz v.o.s.)

nám. Republiky 1a

110 00 Praha 1

6. právní zástupce společnosti **Nuova Magrini Galileo S.p.A.**

JUDr. Martin Nedelka, Ph.D., advokát

AK Schönherr v. o. s. (dříve Gleiss Lutz v.o.s.)

nám. Republiky 1a

110 00 Praha 1

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce